

Владимир Христов - Вовата

И така кой е Вовата? (48 годишен, женен, с две деца - дъщеря и син, завършил славянска филология, владее свободно около шест, седем езика). Още от съвсем малък (около десет годишен) започва да се занимава с ветроходство. Първите му изяви са на базата на Градския съвет на БСФС на язовир Искър. Първата му лодчица е "Млок" (нещо като Оптимист). След това преминава (вече като състезател) през класовете Пират, Фин и Летящ холандец. Няколко пъти е Републикански шампион в различните класове. В клас Летящ холандец има за шкотмани такива ветроходци като : Илия Ръщанов, Стефан Генджелиев и Васко Хаджиянков. Въпреки безспорните успехи в състезателното ветроходство, мечтата на Вовата е да направи "истинска" яхта и околосветска обколка с нея. Запалва го Мариел Самсонов. По онова време правенето на такава яхта беше цял подвиг (не, че сега не е). За трудностите по намирането на чертежи, материали, узаконяването им и т.н. е излишно да се говори. Както и да е за тази част от подготовката просто ще кажа, че е "едно голямо тичане по инстанции и надлъгване с тях". Самият строеж премина много трудно, отне му седем години (от 1979 до 1986 година), много пари, нерви и работа. Не, че всичките тези неща не заслужават да бъдат подробно описани, те са не по-малко героични от околосветската обиколка, но то не е предмет на това писание. Ще обобща само: през 1986 лодката е построена и е "готова" за участието в регатата "Карлсберг". Основен спонсор е Академик, а яхтата е кръстена Aquarius (Водолей, понеже Вовата е зодия Водолей).

След редица перипетии , на 8 юни 1986 година, яхтата с екипаж Владимир Христов (Вовата) и Светослав Георгиев (Славо) стартират в регатата "Карлсберг Трансатлантик Рейс". Това, че лодката е "самоделка", че няма никакво време да се изпробва преди старта и отстранят недостатъците си казва думата : При втория жесток щорм на 17 юни се откъсва перото на руля, като в същия този щорм отпадат около 30% от участниците. До този момент Aquarius се намира на първо или второ място в класа си. Аварията се случва на около 700 мили от Азорските острови и се насочват на там. След седем дни използвайки най-различни средства за управление достигат до Порт Марина (Азорски острови). Ремонтът отнема 11 дни и на 4 юли продължават състезанието. На 29 юли в 17.30 пресичат финала естествено извън контролното време, но все пак получават грамота за мъжество. В техния клас се класират десети (от общо 17 яхти, като останалите не завършват). След няколкомесечен престой в САЩ, Вовата успява да потегне лодката и поемат на "самоход" обратно за България заедно с Филип Захариев (Фильо). Връщането през Атлантика минава без проблеми и на 20 октомври 1987 годишна пристигат в Созопол. Вовата вече беше изпробвал Aquarius, видял е силните и слабите страни на лодката, та след като се върна се започна прекрояването и. Първо палубата се изрязва и изхвърли. На нейно място дойде нова, по-висока и по-здрава палуба. Подсилва я допълнително, за да издържи околосветското плаване (тогава вече Вовата твърдо е решил да го направи), удължава мачтата със специално парче. След всички направени промени остава само да се намери спонсор. Спонсорът се оказва Орбита. Всъщност първоначално пътуването е афиширано като пътуване до Куба с пълен екипаж. Без да се впускам в подробности около подготовката нека преминем към самото плаване.

На 24 октомври 1988 г. “Aquarius” с шест души на борда отплава от Созопол.

В Гърция, Вовата добавя към екипажа и двама гърци, така че стават осем души прекалено много за такава малка лодка. Скандалите не закъсняват. Кой е крив и кой прав не се наемам да кажа. Познавам ги почти всичките лично и знам, че са трудни характери, а когато се съберат много такива на една малка лодка скандалът е въпрос на време. След поредната разправия оставят Жоро директно на плажа край някакво село в Тунис и продължават без него.

В Испания лодката напуска и единият от гърците, породил това че майка му е тежко болна.

От Танджер (Мароко) Aquarius отплава на 12 януари 1989 с шест души екипаж (един от тях е грък). Не успяват да се срещнат с Дончо Папазов, който тогава се връща от околосветска обиколка, понеже отново им се чупи руля (този път и скега). На 20 януари Aquarius с подръчно сглобен рул успява да се добере до Канарските острови. Там с помощта на съветски кораб успяват да измайсторят нов рул и скег, след което продължават през Атлантика.

На 28 февруари пристигат в Бриджтаун, централното пристанище на Барбадос. Прекосяват Атлантика за 19 дена и 16 часа, като след руля нямат никакви други проблеми. Още по пътя се получава разрешение от Орбита, Aquarius да продължи и направи околосветска обиколка. От Барбадос започва плаването из Карибско море. Следват Санта Лучия, Мартиника, Гваделупа, Антигуа, Сен Мартин, Сен Кроикс (където лодката напуска още един член от екипажа), Джамайка и Куба.

В Куба пристига съпругата на Вовата Жоржет, за да продължат плаването около света, а останалия екипаж със самолет се прибира обратно.

На 21 юни 1989 “Aquarius” поема за САЩ, където се задържат около месец и продължават за Панама. На 15 август 1989(точно по време на честването на 75 годишнината му) преминават Панамския канал. Aquarius вече е в Тихия океан. Първо спират на остров Табога, след това им се отдава чудесната възможност да посетят Галапагоските и Маркизките острови (за които се твърди, че са едно от най-хубавите кътчета на планетата). На Маркизките острови Орбита прекратява спонсорирането на околосветската обиколка и Вовата е принуден до края да се оправя сам. Aquarius поема курс към френска Полинезия и след като спират на атолите Ахе и Ранджироа на 4 декември 1989 пристигат в Таити.

На Таити Вовата преживява един от най-трудните и най-радостни моменти в живота си : останал е практически без пари, а предстои Жоржет да ражда и трябва спешно да намери работа. Известно време строи сглобяеми къщички, а на 13 февруари му се ражда син. Кръщават го с таитянското име Виритуа (човек, който пътува по моретата). На трети април пристига и дъщеря им Деница, така че семейството е в пълен състав и може да продължи пътя си.

На 7 април 1990 “Aquarius” напуска Таити и се насочва към Бора Бора. След това продължават към Раратонга, където престояват малко преди да продължат за Тонга. На Тонга Вовата и Жоржет решават да се установят за известно време, докато изкарат пари за да продължат пътешествието. Вовата дори си намира работа като учител по история и география, до което не се стига,

понеже английският милионер (и негов приятел) Джефри Старк го наема да закара яхтата му до Англия.

Така “Aquarius” е закотвена на остров Тонга, а Вовата и семейството му продължават плаването с комфортната яхта “Абърлейди” (шестнайсет метров кеч с всички удобства). Първо се насочват към Самоа, след това посещават Фиджи, Вануату (Бившите Нови Хебриди) и през Торесовия пролив пристигат в Дарвин (Австралия). След Дарвин продължават към остров Крстмас, а после към Кокос Килинг, Родригес, Мавриций и Мапуту (Мозамбик). Следващото пристанище е Дюрбан (ЮАР), където остават от 9 декември до 25 януари. След това изкарват няколко дни в Порт Елизабет и заобикаляйки нос Добра Надежда пристигат в Кейптаун, като с това и Индийския океан е пресечен. Следваща спирка е на остров Света Елена, след което “Абърлейди” се отправя към Прая (острови Зелени нос).

Там се случва най-голямото премеждие за цялата околосветска обиколка. През нощта яхтата е изхвърлена на скалист бряг, като само изключително здравата конструкция я спасява да не се разбие и се "отървава" със счупен рул и ожулвания.

След трисет дневен престой Абърлейди е ремонтирана и отново на път.

На 30 май 1991 година Вовата затваря околосветската обиколка в точка с координати 20.04 север и 28.11 запад.

На същата точка се е намирал на 14 февруари 1989 година. Околосветската обиколка е направена за две години, три месеца и 17 дни, като са проплавани 26 888 мили. След като се "отбиват" в Орта (Азорски острови) за една седмица, на 2 юли 1991 хвърлят котва в Лимингтън (Англия). С това плаването завършва. Сега малко статистика : Вовата е преплавал общо 33 123 мили за 8 008 часа. В пристанища или не е престоял 15 187 часа. На двигател е минал 265 часа. Бил е на 27 котвени стоянки и е посетил 26 държави и 25 острова, от тях 8 островни държави. Толкова за Владимир Христов. Въпреки, че не е направил никакви впечатляващи рекорди, според мен той си остава едно от най-голямите имена в българското ветроходство.

Потвърждава го и най-престижната награда - "Кор Кароли", която получава за околосветската обиколка. За да направиш обиколка на света не е достатъчно само да си добър ветроходец. Има много неща, с които трябва да се пребориш, за да имаш възможността да я направиш. Много често организационните, финансовите и административните проблеми са по-непреодолими от морските. Вовата се справи с всичките и направи околосветската обиколка за която мечтаеше.

Толис Триандафилидис